

Sevgi Üzerine Bir Kaç Cümle 9

– AhmetZeytinci · 08 Temmuz 2016

Grup Gündoğarken'in de güzel bir şarkısıdır. Şöyle devam eder gider sözleri, İlhan Şeşen eline gitarını aldığı anda. O gitarın tellerine, biz de yüreğimizin tellerine dokunuruz. "Duygularıma esir oluyorum seni görünce, insan bin kere mi yanıyor bir kere sevince." Bu şarkı sözünü duyunca ilk aklıma gelen cümle "Bin kere yanmak hafif bile kalır." olmuştu. Sevip de kavuşamayan bir insan için en acı şeydir sevdiğini bir başkasının kollarında görmek. Taşra da, küçük şehirlerde daha sık rastlanır bu duruma. İnsan bulunduğu şehri bile terk eder bu sebep ile...İçinde bulunduğumuz şu mübarek günlerde, dünyanın her tarafında kan ve gözyaşı var. İnsanlarda ki merhamet ve sevgi duyguları rafa kalkmış durumda. Eminim ki Yüce Tanrı olup bitenleri dikkat ile izliyor, bundan kimsenin şüphesi olmasın. Ancak bunların, yani insanlıktan uzak olanların bir kısmı hemen cezalandırıldığı halde, bir kısmına da mühlet veriliyor; belki kendilerini ıslah ederler, düzeltirler diye. Merhamete bakın Yüce Yaradan'da ki...Türkçemiz de güzel bir söz vardır "Alma mazlumun ahını çıkar aheste aheste" diye. Bakın inceleyin, dünya da bir sürü mazlumun ahını alan diktatörler, devlet başkanları, idareciler, hepsi çok ağır imtihana tabi tutuluyor. Sürünerek ölüyorlar, ölebilmek için inanmadıkları Tanrı'ya yalvarıyorlar belki "Bu kadar acı çekti bana Tanrım" diye...Tabi ki elle tutulur, yenilir, içilir ya da yutulur bir şey değil sevgi, yürek ve beyin işi. İkisinin bileşkesi olmadan olmaz...Bugünün süper gücü olarak nitelendirilen devletler, adı her ne olursa olsun, neden sevilmiyorlar. Mizah dergileri hep onların devlet adamları ve politikacıları ile dalga geçiyor, makaraya sarıyor. Buna rağmen adamlarda tık yok, duvar gibiler. İnsanları sürekli izliyorlar bir şekilde uydularla, başka devletlerin iç işlerine müdahale ediyorlar o devletin işbirlikçi ajanları ile birlikte. Özgürlükten ve insan haklarından dem vuruyorlar, ama kendi görüşleri haricinde ki siyasi partilerin bırakın seçimlere girmesine, kurulmasına dahi izin vermiyorlar. Bu mu özgürlük, bu mu demokrasi, bu mu insanları sevmek? Sadece kendilerini aşırı derecede seviyor olmasınlar. Bir nevi "Hastalıklı Narsisizm" sizin anlayacağınız. Sonu belli yıkım ve yok olma...Herkes bir put belirlemiş onun peşinden harala gürele gidiyor. Bin üç yüz bin dört yüz sene önceki putlardan ne farkı var şimdi ki putların. İslam'dan önce hamurdan put yaparmış insanlar, sonra da acıkınca onu yerlermiş. Güzel bir Kızılderili Atasözüdür "Son nehir kurduğunda, son balık öldüğünde, beyaz adam paranın yenmeyeceğini anlayacak." Şimdikiilerde parayı putlaştırıp, sonra da para yiyorlar ve ortaya canımızı sıkkan laflar atıyorlar. "Paranın açamayacağı kapı yoktur" veya "Paranın satın alamayacağı vicdan yoktur" gibi abuk sabuk laflar. Ondan sonra da saçma sapan Dallas özentisi ahlak bozucu dizilerle insanların Türk Toplumunun toplumsal bilinçaltına bu imajları yerleştirmeye çalışıyorlar. Yüz elliye yakın Televizyon dizisi var. İnceleyin bakın birbirini aldatmayan, kadın veya erkek var mı bu dizilerde, çok azı müstesna. Bu mu Türk Toplumunu? Hele o sitcomlar evlere şenlik, iki mekânda geçer zaten. Allah aşkına söyleyin, hanginiz eve ayakkabılarınız ile giriyorsunuz çıkartmadan...Eğer ki aşkı ve sevgiyi televizyon dizilerinden öğreneceksek, çok zor işimiz size söyleyeyim. Hiç gıpta edip de o televizyon dizilerinde oynayanlara özenmeyin. İlhan İrem'in eski şarkılarından bilirsiniz "İşıltılar içinde tutsaklığı yaşarlar, bana benzer göklerde çivilenmiş yıldızlar." Siz siz olun kendi evinizin, karınızın çocuklarınızın yıldızı olun, bu yeterli. Onlar sizin bizim gibi ellerini kollarını

sallayarak, korumalarını arkalarına almadan sokaklarda dolaşamazlar bilesiniz. Yüreğinizden sevgi kırıntıları eksik olmasın hiç bir zaman...Sevgi ve Saygılarımla...